Nebunia cunoașterii în spațiul realității extinse

On Ianuarie 16, 2015

Concentrează-te pe atingerea unui anumit stadiu al procesului de prelucrare și rafinare a cunoașterii, întărindu-ți capacitatea de a sugera formule autentice existenței.

Nu cunoșteam toate raporturile dintre existență și inexistență. Mi se părea că neantul este doar un efect ireversibil de prelungire a unei iluzii, de genul celei ale spațio-temporalității. Şi că este constituit din adevărate legi nescrise. Dar tocmai asta este partea cea mai interesantă. Puteam să rămân încadrat în geometria unei lumi explorate strict științific, prin forța interpretării unor variate tipuri de concepte, situatii, procese, și a modului cum maximizam relațiile între entitățile neobservabile direct, concepute în coordonatele unui univers fantastic.

Un act al conștiinței de dincolo de spațiu și timp. Făceam un experiment care depindea de atingerea unui anumit stadiu al procesului de prelucrare a cunoașterii întemeiate pe convingeri subiective, integrând anumite entități de sens în spațiul existenței mele, prin analizare redusă - frumos-urât, bine-rău, dragoste-ură. Dar mai ales prin utilizarea combinată a convingerilor nealiniate la câmpurile de undă ale adevărurilor lumii. Nonconformist, surprindeam fenomenele ce se înfățișau în fiecare zi privirii mele, succedându-se și repetându-se fără întrerupere, precum rotația unor sateliți naturali în jurul planetelor.

Când un artist vrea să trăiască acea libertate a oricărei stări lipsite de productivitate, își ia ca model de inspirație un personaj identificat cu istoria unei lumi ce își păstrează identitatea și sensul într-un spațiu al minunilor, iluzii minunate ale unor noi întrebări, din alte vieți și alte universuri.

Marea nebunie a cunoașterii este să te identifici cu un personaj care are o lume a lui, pe care încerci s-o înțelegi și s-o creezi sau s-o recreezi într-un spațiu al comunicării sinelui prin cuvântul unui creator atotputernic.

În exemplele folosite pentru manifestarea creației există întotdeauna cu o deviere de la cadrul spațial marcat de verticala și orizontala unei lumi dominate de două puteri complementare: simbolismul și universalismul. Dacă la început adevărurile la care am ajuns s-au dovedit a fi o pură speculație, simple curiozități cu totul nefolositoare, un du-te-vino de lumini și umbre, mai apoi ele s-au transformat în certitudini ce au deschis poarta răspunsurilor la întrebarea călăuzitoare a filosofului german, Martin Heidegger: „Ce este existența?”.

În romanul lui Cervantes, omul realist și practic, Sancho Panza, încearcă să-l lecuiască pe Don Quijote de nebunia sa. Ideea era să pună o oglindă în fața nebuniei lui, să înregistreze fiecare dintre iluziile sale absurde și ridicole, astfel încât el să vadă cu limpezime înăuntrul propriei sale lumi și să nu permită niciunui un factor exterior să oculteze adevărul.

Dar mintea lui Don Quijote refuză să vadă cu limpezime „evidentul” și să înțeleagă valența transformatoare a personalității sale. Cu toate acestea, el reușește să perceapă lucrurile mai clar decât oricine altcineva din jurul său, pentru că nu ținea cont de clișeele mentale care întunecau judecata celorlalți.

Leadership: Îți extinzi orizonturile științei satisfăcând aspirația valorificării ample a descoperirilor care dau direcție existenței într-un cadru al creației care pune virgulă acolo unde lumea pune punct?

Ştiința este ceea ce rămâne după ce ți-ai justificat invadarea vieții private de către forțele unei viziuni care frizează nebunia. Susținerea unei viziuni este un proces care poate avea la bază definirea unor adevăruri necunoscute, înfățișând lumea dintr-o direcție promițătoare. Dar, în același timp, este o modalitate de întărire a capacității tale de a sugera formule autentice existenței, care la rândul ei creează toate celelalte forțe.

Întregul meu demers artistic viza activitatea unei creații care pune virgulă acolo unde lumea pune punct, cu un simț al poeziei, îmbinând elegant ficțiunea și realitatea într-o poveste care trece dincolo de spectacolul imediat al vieții și proiectează o lumină emoționantă peste cele mai derizorii fapte. Viziunea dă o imagine asupra gradului de încorporare a științei într-un cadru unic, în care leadershipul se poate manifesta ca o forță mentală de pătrundere și de percepere a unor adevăruri care pot schimba modul în care oamenii văd existența, lumea și locul lor în ea.

De fapt, nebunia mea consta în faptul că trăiam în același timp două vieți complet separate: una în care știința schimba modul în care mă gândeam la lume și una a poveștii în care eram personajul principal dintr-o serie de interacțiuni nedorite ale unei realități cu efecte imprevizibile. Descoperirile pot servi ca exemplu strălucit al puterii de a face știință, chiar dacă noțiunile cu care operezi, depinzând de interpretările subiective atribuite realității, sunt astfel constituite încât să ofere existenței un sens fundamental simplificat, nemarcat de evaluarea pozitivă ori negativă a celor din jur.

Aici mă refer la un gen de leadership care poate fi împlinit numai dacă înaintezi pe calea experimentului de tip *„ Artificial Existence Form "*, vizând construirea unei realități ce poate fi valorificată într-o multitudine de ficțiuni în raport cu mai multe puncte de vedere. O creație care pune virgulă acolo unde lumea pune punct este un tot a mai multor elemente ca imaginație, compoziție, limbaj, interpretare, cromatică, stilistică, perspectivă, mesaj, pe care numai o poveste reușește să le reproducă cel mai bine în afara vieții recunoscute ca atare prin practică.

Leadershipul tău este clădit pe știința întrebărilor care își găsesc răspunsurile în „sclipirea nebuniei", vizavi de trasarea unor noi coordonate de facturã umanistă în centrul unei ficțiuni care trebuie luată drept realitate?

Sclipirea nebuniei, devenită un fel de încercare de a reda o emoție puternică care se dezvăluie doar în practica unei mai bune poziționări a gândirii pe o direcție a creației, poate fi percepută ca o luptă între două personalități distincte: una care vrea să schimbe lumea, alta care vrea să facă parte dintr-o lume care nu respectă regulile realității. E ca și când ai face parte dintr-o poveste a cărui personaj se ridică din mister cu o forță extraordinară pentru a imortaliza o întreagă existență veridică.

Acest gen de leadership, clădit pe știința întrebărilor care își găsesc răspunsurile în „sclipirea nebuniei", este o formă de auto-angajare în actul definirii și promovării unei noi realități constituite din adevărate legi nescrise. Adică plăsmuite prin integrarea unor entități de sens în spațiul existenței.

Ne împotrivim obiceiului de a amesteca concluzii false cu cele corecte. Vom spune că leadershipul are la baza producerea revelațiilor trăite și exprimate de individul ce posedă o minte absorbantă de noi înțelesuri și premise, supuse unui raționament logic (adică unul corect), rezultând ceva care contrazice realitatea pe care o văd ceilalți. Liderul este individul care reușește să perceapă lucrurile mai clar decât oricine altcineva din jurul său, pentru că nu ține cont de clișeele mentale care întunecă judecata celorlalți.

Cine încearcă să stabilească o nouă realitate, o nouă filă a existenței care poate să capete mai mult sens, utilizată ca un substitut pentru o îmbunătățire a actului cunoașterii științifice,

prin valorificarea și recuperarea necunoscutului și non-explicitului, va putea să deschidă calea către promovarea unei noi definiri a leadershipului.

O ficțiune care trebuie luată drept realitate este o existență a cărei solemnitate poate fi susținută, interesant, în funcție de actul de creație căruia îi ești dator să-i acorzi o notă de "nebunie" prin însăși viziunea comunicată printr-un autoportret realizat din perspectiva naratorului omniscient.

Nebunia cunoașterii în spațiul realității extinse vizează acea experiență de creare a unor raționamente care conduc la articularea unor noi puncte de vedere asupra existenței ce poate să condiționeze echilibrul individului cu lumea. Omul poate stăpâni realitatea, lumea și existența numai pe măsură ce le cunoaște în mod științific. Şi numai prin utilizarea combinată a convingerilor nealiniate la „câmpurile de undă” ale adevărurilor admise unanim.

Source: https://neculaifantanaru.com/nebunia-cunoasterii-in-spatiul-realitatii-extinse.html